

RZEŻĄCY (3) *part praes act*

e jasne.

sg m G rzeżąc(e)go (2). ◇ [I rzeżącym.] ◇ [f N rzeżącã.] ◇ n A rzeżąc(e) (1).

Sł stp brak, Cn w innym znaczeniu s.v. kamień skło rzeżący, Linde brak.

1. Rzeźbiący, zajmujący się rzeźbieniem, też gliptyką, tj. rzeźbieniem w kamieniach szlachetnych (2) :

Wyrażenia: »kamienie rzeżący« (1): Pyrgotele, Sławnego łznicerza ymię obrázy y drogie kámienie rzeżącego. *Mącz* 334a.

»obraz rzeżący« (2): Praxiletes Sławnego łznicerá obrázi/ niepołpolicie rzeżącego ymię. *Mącz* 320a, 334a.

2. [Zabijający, mordujący ostrym narzędziem; zarzynający [kogo]: Oprocz żydow/ ábo Rabbi ieich/ ktorzy pokułá/ Duchem iákimś/ Nożem wielkim/ ostrym/ ludzie rzeżącym/ zátzrąfáiác [!] (*Malach Hamauets*, to ieft: Anioł śmierci oni zowá [...]) niepomału/ łwemi trwożá: [...] naydzie fię coś inłzego ítrálznego łrogiego/ co nas przy śmierci trapi *ArtTanat* A5v.]

3. Powodujący klucie, kłujący ból (1) : A Mikołaykowa wodka ieftł dobra na bolełne pułzcżanie wody [tj. uryny] y na kapanie rzeżącze *FalZioł* I 8d.

4. [Piekący, drażniący:

Wyrażenie: »ostrość rzeżaca«: Auicenná piłze/ iż w cebuli ieftł ostrość iákoby rzeżaca/ tákież gorzkość y cierpkość/ á co głębiey do drżenia [tj. rdzenia] to ołtrzeyłza *Cresc* 1571 210.]

Synonimy: 2. bijący, mordujący, zabijający; 3. kolący; 4. drażniący.

Cf **RZEZAĆ**